

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
(ПЕТЪР ДЪНОВ)

ЦЕЛУВКАТА

ВЗАИООТНОШЕНИЯ

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
(ПЕТЪР ДЪНОВ)

ЦЕЛУВКАТА

ВЗАИЕМООТНОШЕНИЯ

Брошурата е съставена от тематично подбрани и подредени в логическа последователност **извадки** из Словото на Учителя **БЕИНСА ДУНО** (ПЕТЪР ДЪНОВ) (1864 ÷ 1944), живял и работил в България.

© **СЪСТАВИЛИ; Трендафила Балдевска**
Ангел Кермедчиев

СЪДЪРЖАНИЕ

СЪДЪРЖАНИЕ	4
ОБМЯНА	5
ПРЕГРЪЩАНЕ.....	6
ЦЕЛУВКАТА	6
ВИДОВЕ ЦЕЛУВКИ	9
КОГО ДА ЦЕЛУВАМЕ.....	11
КАКВА ДА Е ЦЕЛУВКАТА	12
КОГА ДА ЦЕЛУВАМЕ	13
КЪДЕ ДА ЦЕЛУВАМЕ	15
КАК ДА ЦЕЛУВАМЕ.....	15
КОЛКО ПЪТИ ДА ЦЕЛУВАМЕ	16
ЗАЩО ДА ЦЕЛУВАМЕ	16
ПОСЛЕДСТВИЯ ОТ ЦЕЛУВКАТА	17
ЦЕЛУВАЛА ХРИСТА.....	18

ОБМЯНА

Светлината идва от Бога и топлината идва от Бога. И силата идва от Бога. Най-първо в себе си трябва да благодарим на Бога и да предадем после Божията светлина, тъй както Той ни я е предал. Божията топлина и Божията сила също да предадем така, както Бог ни ги е предал. *(СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ - II т. - 87).*

Бог е разпределил своите блага между всички тъй, че като се търсим взаимно, това правим с цел да придобием туй, което нямаме в себе си. И тъй, обмяна става постоянно между душите... Всяка душа носи една особена красота, едно особено проявление на Бога в себе си, което в другите души го няма. Ако във вашата душа имаше туй, което има и в моята душа или ако в моята душа нямаше нещо особено, ние нямаше да се търсим. *(III МЛАДЕЖКИ СЪБОР - 1925 г. - 50).*

За да бъдете вие полезни, трябва да дадете от онова, което Бог ви е дал. Двама души, ако не се обичат, те не си дават от онова, което Бог им е дал. Ако няма правилна обмяна, те не може да се обичат, не може да служат на Бога. *(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - 304).*

Туй, което привлича хората един към друг, то е онова Божественото у тях. Когато Божественото се обменя у тях, те се привличат; когато човешкото се обменя, те се отблъскват. *(НАЙ-ЛЕСНОТО - 130).*

Христос казва: „Даром сте приели, даром давайте!” Това се отнася до благата, които идат от Бога, но по отношение благата на хората, трябва да съществува правилна обмяна. *(ЗА СЪДБА ДОЙДОХ - 3 беседа - 11).*

Обмяна трябва да става между всички, да се движат нещата. *(НОВОТО НАЧАЛО - 166).*

Свързвай се с разумни и възвишени същества, да възприемеш нещо от тях. На понискостоящите от тебе ти ще дадеш нещо. Това значи правилна обмяна между хората. Отгоре ще приемаш, надолу ще даваш. *(ВЕЧНОТО БЛАГО - 322).*

Без обмяна не може... Важно е обмяната да бъде правилна. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК – 37).*

Вие трябва да прилагате в живота си закона за правилна обмяна между мислите и чувствата си, за да бъдете здрави и бодри, да не изтощавате организма си. *(УЧЕНИЕ И РАБОТА - 311).*

Дали обичате или мразите някого, вие ще започнете да приличате на него... Когато двама души се обичат или мразят, в първо време те взимат един от друг своите положителни или добри черти, а после - отрицателните или лошите черти. Това е неизбежен закон... Тази обмяна става навсякъде в живота... Ако тази обмяна не става правилно в психически живот на човека настъпва дисхармония, в резултат, на която се явяват известни подпушвания в неговия организъм... Между личните чувства и разумността в човека всякога трябва да става правилна обмяна... Докато човек върши своята воля, той живее в областта на личните чувства. Щом пожелае да изпълни волята Божия, той се издига в по-висока област, дето царува Божията Любов. *(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ - 167, 168).*

Правилна обмяна трябва да съществува между всички хора. Днес хората не са доволни едни от други, защото се затварят... Болният човек трябва да бъде затворен за себе си, защото няма какво да даде, но отворен към другите, за да приема от тях. Здравият човек обаче, трябва да бъде отворен, да дава и да приема. Като четете някоя хубава книга, вие се отваряте, за да приемете нещо от съдържанието ѝ. Като приемете нещо, което може да ви ползва, вие благодарите на онзи, който я писал. Човек трябва да приема красивите и велики неща отвън, но да е готов да дава нещо от себе си. *(СВЕТОТО МЯСТО - 48).*

Ако мислите за някой добър човек и се свържете с него, в съзнанието и в ума ви ще се яви светлина, а в сърцето - топлина. Ако мислите за някой лош човек и се свържете с него, светлината в ума и в съзнанието ви започва постепенно да се намалява; също така и в сърцето наставя

известно охлаждане. Следователно, без да съзнавате, какви последствия ще имат връзките ви с хората, вие се свързвате с тях и, като резултат на това, в съзнанието ви насава или мрак или светлина. Обаче, дойде ли до връзка с Бога, в съзнанието ви се явява непреривна светлина, а в душата ви - дълбок мир. Дойдете ли до връзка с ангелите, пак ще се изпълните с светли мисли и възвишени чувства. Ако пък се свържете с хора от различни краища на света, ще преживеете съответни на тях мисли и чувства. И най-после, ако изпаднете в света на животните, и те ще укажат известно влияние върху вас. (възможни постижения - 157).

Когато отиде човек между хората или между растенията, приема енергии, които го обновяват. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 192*).

Колкото по-правилна е обмяната между хората, толкова по-силна е тяхната връзка. (*ДВИГАТЕЛИ В ЖИВОТА - 119*).

Когато хората се обичат, между тях става правилна обмяна. (*НОВОТО НАЧАЛО - 304*).

Когато обмяната между двама души става правилно, те веднага се обикват и сприяеляват. (*СВЕТОТО МЯСТО - 130*).

ПРЕГРЪЩАНЕ

Прегръщането означава да дадеш нещо от себе си, от своята любов и от своята мъдрост. Когато прегърнеш някого братски и проектираш своята любов и своите добри мисли, ще внесеш живот в него. (*МИРОВАТА ЛЮБОВ - 23*).

Ако силният човек те обича, той ще те прегърне, ще те стисне и може да те удуши. Защо ти е такава любов? Прегръдки, целувки, които задушават или препятстват на човека да расте и да се развива, не са на място. Всички хора познават тия прегръдки и целувки и затова търсят нещо ново. (*ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ - 80*).

ЦЕЛУВКАТА

Онова, което жадува, което гладува, това е устата. Следователно, туй състояние на човешкото сърце, и този израз на човешката уста ние наричаме целувка. (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 303*).

Онзи човек, който търси добродетелите, онзи човек, който търси правдата, той е който целува. (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 303*).

Целувката, това е една връзка с Божествения свят. Когато искаме да се свържем с Божествения свят, ние си служим с целувката. То е най-низшето в Божествения свят. (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 263*).

Трябва да гледате на целувката с всичката чистота и святост. Тя е контакт, чрез който действа Божественият свят. (*СЪБУЖДАНЕ - 253*).

И ако ти искаш със своята целувка да измамиш Господа... Тогава не ще можеш нито да развързваш, нито да вързваш в света. (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 263*).

Целувката е вратата, пътят на Любовта, през която може да се влезе. (*НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО - 100*).

Под „целувка“, аз разбирам да обгърнете човека със своята светла мисъл. Както Слънцето всяка сутрин обгръща човека със своята светлина, така и човека може да обгърне човека със своята светла мисъл. Това е истинската целувка. А не е въпрос за физическа целувка, както мнозина я разбират. Целувката трябва да се разбира в широк смисъл, да не изпадне човек в съблазн. Ако ти можеш да обгърнеш човека със своята възвишена свела мисъл, както Слънцето го обгръща със своята светлина и топлина, по-добра целувка от тази, не може да съществува. *(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО - 101).*

Човекът е започнал с целувката. Откак е почнал да яде, той е почнал да целува работите. Най-първо вълкът, като хване овцата, не я ли целува? Навсякъде я целува. Като я целува, къса от месото ѝ. Нима орелът не целува? И той целува. Като хване жертвата си, оттук откъсне, оттам откъсне. Казват: „Кой е произходът на целувката?“ Тя има своето далечно минало. Вълците, като се укротявали, укротявали, най-послед дошли до едно положение едно същество да целуне, без да откъсне месото. Ти казваш, доста са прогресирали. *(АКО ГОВОРЯ - I ТОМ - 61).*

Някой казва: „Какво голямо безобразие, аз го видях, прегърна жената и я целуна.“ Казвам: Действително голямо безобразие, защото този, който прегърна жената, аз го знам, той едно време беше като орел. И той ги хващаше жертвите си с краката си. И като ги хване, изяде ги. А сега казва: „Никакъв орел не съм аз, и вълк не съм, а човек, не мога да те изям. Да те обсебя не мога и затова те целувам. Не е хубаво това нещо, но като вземем неговия минал живот и сегашния, казвам: Това е най-голямото добро, което той може да направи. Но той не трябва да се спира и там, защото устата му може да е нечиста и да остави едно малко петно на нея. По някой път той, за да докаже, че я обича, като я целуне, че я стисне със зъбите си малко. И аз съм виждал моми, които като се гледат, гледат, казват: „Зъбите ти останаха, като ме целуна. Много ме стисна.“ Има целувки не само физически, има и духовни целувки. Сега хората някой път много често се целуват. И даже някой така те целуне, че дълго го помниш. Сега това е външната страна. Вие не сте разглеждали какво е онова дълбоко подбуждение на оня мъж, който иска да прегърне една жена, която не познава. Той вижда една красива жена, прегърне я и я ухапе. Какви са подбудителните причини и той сам не знае. Тя се възмущава от неговата постъпка. И тя не знае защо се възмущава. Кои са подбудителните причини на нейното възмущение? Аз обяснявам другояче въпроса. Ако аз съм едно хубаво писмо и дойде един и ме зачеркне, зачеркне онова, което е писано и не може никой да го чете, сега в какво седи лошавината? Не че е хванал писмото, но че го е зацапал. Той не трябваше да зацапва писмото така, че да не може да се чете. Щом е зацапал туй писмо, той е направил едно престъпление. Ако човек с всяка една целувка затрива това писмо, момата е написано писмо, тогава тази целувка не е на мястото си. Нищо повече! Ако човек целува и писмото става по-ясно, на място е. Ако се зацапа писмото, не е на място. *(МЛАДИЯТ, ВЪЗРАСТНИЯТ, СТАРИЯТ - 164).*

Много от сегашните хора не знаят да се целуват. Това не е нищо друго, освен измама. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 144).*

Според мене, докато хората не се научат да целуват, не може да се говори за никаква култура. *(ЩЕ УПРАВЛЯВА ВСИЧКИ НАРОДИ - 42).*

Кой е измислил целувката? *(СЪБУЖДАНЕ - 110).*

Целувката има далечен произход. Тя е била известна още преди съществуването на човека. И животните, и растенията се целуват. *(СЪБУЖДАНЕ – 253).*

Животът се изразява само в целувки. Вземеш хляба, туриш го в устата и го целунеш; вземеш водата, туриш я в устата и я целунеш; приемеш въздух чрез устата си, пак го целунеш. Въпреки това казваш: Омръзнаха ми тези целувки. Оплакваш се от целувките, но без тях ти ще обеднееш и отслабнеш. Ако целуващ както трябва и на място, човек ще станеш; ако не целуващ правилно, от тебе нищо няма да излезе. *(ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА - 254).*

Всеки е целуван, всеки е целувал, но никой не се е запитал, отде произлиза целувката. И светлината целува човека. Като минава през очите му, тя го целува. Приятна е целувката на

светлината, защото носи живот. И въздухът, който минава през носа, целува; и водата, която влиза в стомаха, целува; и хлябът, който влиза в устата, целува. Приятни и желани са тези целувки, защото те носят живот. Такава трябва да бъде и целувката на човека. Като целува, той трябва да се проникне от единственото желание да даде нещо чисто и красиво от себе си, а не да вземе. Целувка е само това, което дава. Всичко, което отнема здравето, силата и чистотата на човека, не е целувка. Който целува, трябва да бъде или невидим, като светлината и въздуха, или видим само за момент - целунеш и веднага се скриваш, както водата и хлябът. (*СЪБУЖДАНЕ* - 110).

Целувка съществува и в Природата като подбудителна причина. Така е било първоначално, но днес тя е изгубила своето значение и е станала навик. От устата, от устните на човека трябва да изтича такъв нектар, какъвто срещаме в Природата. За пример, цветята съдържат нектар, към който пчелите и насекомите налитат. Пчелите целуват цветята, за да вземат част от техния нектар... Трябва ли цветята да дават своя нектар?... Цветята имат право да раздават своя нектар на всеки, който може разумно да го използва. (*ОПРЕДЕЛЕНИ ДВИЖЕНИЯ* - 78).

Каквото и да правиш, не можеш да избегнеш целувките: светлината те целува, водата те целува, хлябът те целува. Благодарни на Бога за всичко... Кого не целуват днес? Цветето всички го целуват, навеждат се да го миришат. Това е целувка. Докато е пъпка още, никой не го целува, никой не се интересува от него. Като цъфне пъпката, всички я целуват, всички ѝ се радват. Колко пеперуди, насекоми, бръмбарчета целуват цветята!... Цветята благодарят за всичко, защото целувката и любовта на насекомите съдейства за тяхното оплождане. (*СЪБУЖДАНЕ* - 250).

Светлината влезе в очите ти, целува те. Нас ни е приятно. Нещо влезе, целуне сърцето ти и целия ден ти си радостен и весел. Истината дойде и целия ден ти усещаш сила в себе си. Не те ли целуват, одремеш се. Казвам: ние живеем на целувките на Божията Любов, на Божията Мъдрост и на Божията Истина. Галени деца сме. (*ФАКТИ. ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ* - I ТОМ - 206).

Какво разбирате под думата „целувка“? Като целуваш, можеш ли да говориш? Целувката е начин да млъкнеш, да млъчиш. Като целуваш, ще млъчиш, пък онзи ще ти предаде един урок... Целувката е свойство, качество на съзнанието. Целувка е, че ти разбираш един предмет, онова, което разбираш и обичаш. Целувката е духовен опит. Ще опиташ. Онова, което опитваш, тебе трябва да ти е близко. Не може да опитваш неща, които са далечни. Може да опитваш само близки неща, дето съзнанието е пробудено. Когато съзнанието на другото същество е пробудено, може да имате един контакт, тогава ще образува познанство, приятелство... Целувката е връзка, която се прави в духовния свят. Ако тази връзка е направена правилно, тогава резултатите ще бъдат правилни; ако връзката е направена неправилно, тогава резултатите няма да бъдат правилни, последствията могат да бъдат лоши. (*РАЗУМНИТЕ СЪЩЕСТВА* - 186).

Като говоря за целувката, имам предвид чистотата в отношенията на хората. (*ЩЕ УПРАВЛЯВА ВСИЧКИ НАРОДИ* - 43).

Целувките са акт на душата. Но за да се извърши този акт, и сърцето, и умът, и духът взимат участие. (*ИЗПИТЪТ НА ЛЮБОВТА* - 167).

Целувката е символ на нещо. В нея трябва да взимат участие умът и сърцето. В горната устна действа човешкия ум, а в долната - човешкото сърце. Когато устните се опънат в права линия, тогава се проявява волята. (*СЪБУЖДАНЕ* - 252).

Целувката не е външен процес. Ако вляза в дома ти и мога да сменя скръбта ти в радост, недоволството ти в доволство, аз съм те целунал. Между мене и домакинята е станала правилна обмяна. Две мисли, две чувства са хармонични, когато между тях има допирни точки. Между един светлинен лъч и друг светлинен лъч също има допирни точки. (*СЪБУЖДАНЕ* - 253).

Целувката е вътрешна духовна връзка между душите. Като отвори устата си, човек възприема нещо. Така и чрез целувката се възприема и предава нещо... По този начин майката и детето се обменят - контакт има между тях. От горната устна Любовта слиза в долната, а от долната - в сърцето. Така, именно, Любовта се изявява навън. Горната устна определя нещата, тя е

началото. Ако чрез нея се предаде едно неестествено желание и влезе в сърцето, човек или ще пометне това желание, или ще го реализира. (*СЪБУЖДАНЕ* - 252).

Хората днес са развалили целувката, изгубили са смисъла й... начина, по който да се целуват, не знаят да се целуват, и започват да се бият, има удари по глава, чупене на крака... Наместо да те целуне някой... казва: „На ти един юмрук!“ (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 303*).

Онзи, който иска в Природата правилно да се освободи от злото, от ограничението, което е над него, непременно трябва да махне горната, затворената линия, за да възприеме слънчевите лъчи, - трябва да бъде отворен квадрат. В Природата трябва да има цъвтене. И у хората цъвтенето съвпада с целуването. Когато целунем някого, ние му казваме „Пътят на твоето спасение е да цъвнеш.“ Туй означава целувката. (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 296*).

Единственото същество, което можеш да целунеш и което може да донесе твоето спасение, е само светлината. Цветята се разтварят, за кого? За светлината. Има ли светлина, те я възприемат. Тези слънчеви лъчи, тази слънчева светлина целува цветята, тя произвежда техния чудесен растеж, (*СИЛА И ЖИВОТ – IV серия - изд. 1922 г. София - 298*).

Следователно, целувката е един пряк начин да се освободим от злото. (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 296*).

ВИДОВЕ ЦЕЛУВКИ

Меките и нежни отношения не подразбират прегръдки и целувки. Те не ги изключват, но не са необходими. Защо? Защото и в целувките има користолюбие. Безкористна целувка е тази, която дава, без да взима нещо. Децата чувстват чистотата на целувката. Тази е причината, поради която някои деца не обичат да ги целуват. Други деца позволяват на някои хора да ги целуват, а на някои се противопоставят. (*БОЖИЯТ ГЛАС* - 136).

Когато в човека се зароди едно низше желание, това не е нищо друго освен целувката на дявола. Когато в човека се зароди едно възвишено желание, това не е нищо друго освен целувката на ангела. Тъй, щото при всяка добра мисъл, при всяко добро чувство или добра постъпка от страна на човека казваме, че някой ангел го е целунал. А всяка лоша мисъл, всяко лошо чувство или всяко лошо действие, това не е нищо друго, освен целувката на дявола... Всяко престъпление се дължи на целувката на дявола. И всяко добро дело се дължи на целувката на ангела. (*НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО* - 100).

Когато ви питат: „Може ли двама души да се целуват едновременно?“ Не може, то е немислимо. Или мъжът ще целува, или жената; или братът, или сестрата; или господарят, или слугата. Тъй седи законът. Двама, които се целуват едновременно - не разбират този закон, и от такава целувка не може да има никакви добри резултати. (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 298*).

Желая ви да имате Божественото целуване на ангелите, на добрите хора, а не тоягата на лошите хора. Тая тояга не може да донесе нищо, а целувката всичко може да донесе. (*НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО* - 100).

Има целувки, които носят здраве; има целувки, които причиняват болести. Човек е динамо, което в различни моменти произвежда различни сили. Същото се казва и за устата: в различни моменти тя произвежда различни енергии. Долната устна е проводник на пасивни сили, а горната - на активни. (*ЩЕ УПРАВЛЯВА ВСИЧКИ НАРОДИ* - 42).

Ако целувката е идеална, проникната от любов, тя повдига човека. Ако целувката произлиза от трите свята - физически, духовен и Божествен, считаме я идеална. (*БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ* - 41).

Срещам понякога мъж и жена се целуват на улицата. Казвам: защо се целуват?... Той иска нещо от нея. Когато видя, че тази целувка е чиста, мене ми е приятно и казвам: ето двама души, които могат да живеят по Бога. А като погледна други, казвам: далеч Са още те. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА* - 401).

Целунах този човек. - Целунал си го от интерес. Той ще търпи ден-два и след това ще те отблъсне. (*НОВО РАЗБИРАНЕ* - 11).

Еднообразните целувки умъртвяват човека. Целувките на някои изсмукват енергията на човека. Тези целувки са подобни на смукала, които не извличат лошата и нечиста кръв от човека, а чистата. Достатъчно е да получиш десет такива целувки, десет смукала, да видиш какво представят те. Аз взимам думата „целувка” в широк смисъл, не само по форма. Всеки, който размътва ума и сърцето на човека, дава целувки като смукалата на пияницата, обаче не изсмуква само нечистата, но и чистата кръв. Христовото учение не търпи такива целувки, то изисква навсякъде и във всичко хармония. (*ВСЕ ЩО Е ПИСАНО* - 169).

Разрешете задачата за трите целувки: братски ли са, сестрински или са целувки приятелски. (*СИЛА И ЖИВОТ* - IV серия - 75).

Една млада, красива и интелигентна жена се оплакваше, че след като дохождал един господин няколко пъти в дома им, най-после пожелал да я целуне. Тя искаше да разбере коя е причината за тази негова проява. Казах ѝ, че той може да изпитва братски чувства към нея, но тя не остана доволна от отговора ми. Пожела да ѝ обясни как се познава истинският брат от онзи, който само се представя за такъв. Истински брат е онзи, който има еднакъв пулс, еднакво съдържание на кръвта с вашата. Братска, чиста целувка е онази, която е в състояние да лекува всички болести. Ако болният оздравее от вашата целувка, тя е чиста, идеална. Ако здравият се разболее, тя не е на мястото си... Идеалната целувка възкресява мъртвия, а обикновената целувка е в състояние да разболее и здравия. (*СЪБУЖДАНЕ* – 109).

Някой казва: „Да те целуна.” Казвам: Като брат, като сестра или като предател ще ме целунеш? А сега светът е пълен с предателски целувки - от единия край до другия. И мъже, и жени са покварени от тези предателски целувки. Разбирате ли? Следователно, това още не значи, че целувката е нещо лошо, тя е благородна, но въпросът е - как се дава. (*СИЛА И ЖИВОТ* - IV серия - 65).

„Целунете се и се прегърнете с целуване свето.” Днес хората са изопачили целувката. Изобщо, те не се целуват, а когато се целуват, правят това тайно, никой да не ги види. Тази целувка не е света. Едно трябва да имате предвид: да не изгубите светостта и чистотата в чувствата си. Изгубите ли тази святост и чистота, вие ще изгубите здравето на тялото, на сърцето и на ума си. (*ЦЕННОТО ИЗ КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ* - 311).

Получаваш ли целувка от видими същества, ще знаеш, че в нея се крие нещо користоно. А всичко користоно е престъпно. Пазете се от такива целувки, защото те внасят отрова във физическия и психическия живот на човека. (*СЪБУЖДАНЕ* - 110).

В целувката има една психологическа, вътрешна страна. Когато се говори за устата, това са електрически органи. Горната устна, това е положителният полюс на електричеството, а пък долната устна, това е отрицателният полюс. Ти като речеш да говориш, долната устна трябва постоянно да се целува. Без целувка не можеш да говориш. Горната устна целува долната и долната целува горната. От тези целувки излизат думите. Без целувки нищо не става. Говоренето, това е то идеята на целувките. Целунеш себе си. (*АКО ГОВОРЯ* - I том - 62).

Какво нещо е устата? - Долната устна означава любовта, силите, които съзиждат. - Те имат един произход, а горната устна означава мъдростта. Любовта и мъдростта в Божествения свят съставят основата, върху която живеят всички живи същества. Следователно, когато целувам някого, това означава, че аз се ангажирам да служа на тази велика мъдрост и любов. (*СИЛА И ЖИВОТ* - IV серия - изд. 1922 г. София - 298).

Ще служиш на Бога цял живот, цели 120 години и ще получиш една целувка, т. е. Неговото благословение. Това, което говоря, се отнася до светията. Той може да получи такава целувка... Да получиш целувка от Бога, това е идеалът, към който се стреми човешката душа. В този смисъл, целувката е развързване, т. е. освобождаване от ограничителните условия на живота... Тази е мистичната страна на целувката. Тя е в сила да подмлади и старата баба. (*НОВО РАЗБИРАНЕ - 100*).

Има целувки, Юда целуна Христа и го предаде... Има целувки, като те целунат, ще оживееш. (*СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - 284*).

Какво ще кажете за целувката на онзи, който спасява давящия, обезсърчения, болния, падналият човек? Дави се някой. Млад момък стои на брега, хвърля се във водата и спасява давящия. После го целува, помага му да си отиде в дома си. Нечиста целувка ли е тази? Млада мома седи скръбна, обезсърчила се нещо. Един момък се приближава при нея, целува я. Веднага обезсърчението ѝ изчезва. След това момата се оплаква, че момъкът си позволил да я целуне. Нечиста целувка ли е тази? Момъкът понесе греховете на момата, спаси я от отчаяние, но като не разбра вътрешния смисъл на целувката, момата го осъжда. (*СЪБУЖДАНЕ - 253*).

Няма случай в живота, когато човек е целунал някого по човешки и да го е повдигнал. И обратно - няма случай в живота, когато човек е целунал някого със света целувка, и да не го е повдигнал. Божественото възкресява, човешкото умъртвява. (*СЪБУЖДАНЕ - 255*).

Аз харесвам как някои дават въздушни целувки. Че това е хубаво. Отлично е това. И аз му отговарям и казвам: „Харесвам твоето правило.” Той, като прави въздушни целувки, казва: „Във вас да има благородство (показалецът), справедливост (средният пръст), красота (безименият пръст), положение в живота (малкият пръст) и всичко да бъде по Божественому (палецът).” Някои пращат въздушни целувки с едната ръка само, а някой гледам и с двете ръце праща. (*ЗАПАЛЕНА СВЕЩ - 605*).

Като говоря за целувката, аз нямам предвид човешката, т. е. земната целувка. Целувката има вътрешна духовна страна, за която не трябва да се говори. (*СЪБУЖДАНЕ - 253*).

КОГО ДА ЦЕЛУВАМЕ

Не е въпрос, кой те е целунал, а кого си целунал, - това е въпросът... Дяволът целува. Когато някой попита, кой те е целунал, подразбира злото, а когато си целунал - подразбирам Господа. Значи, има две целувки. Ако целунеш една жена, тя казва на мъжа си, че еди кой си я е целунал... Има право. Тази целувка не е Божествена. Но, ако тази жена целуне Христа, друго е. (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 299*).

За да целунете някого, Господ трябва да е в него. Това е истинската целувка. (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 298*).

Младият е недоволен, че го целуват; старият е недоволен, че не го целуват. Ако живееш по Божествен начин, ще те целуват и като млад, и като стар. (*СЪБУЖДАНЕ - 254*).

Ако отидете в Америка, там има някои обичаи да се срещат хората и да се целуват и това там не се счита за лошо... Ако в Турция целунат някого, там ще те обидят... Но в Америка по някой път се плаща за целувката... Един негър целунал една американка... Тя го дала под съд и съдът решил негърът да ѝ плати десет хиляди долара. (*АКО ГОВОРЯ - I том - 61*).

Ние можем да целуваме само Божественото. Някой казва: „Защо не ме целуваш?” „В тебе живее ли Господ, в тебе ли е? Ако не е в тебе, аз не трябва да цапам устата си. (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София - 298*).

Когато ангелът слиза на Земята, той целува само светията. Трябва ли да целуне някой грешник, той предварително поставя своя огнен меч на мястото, дето ще го целуне. Като изчисти

добре мястото, тогава го целува. Целувката на ангела внася в човешката душа, нещо ново, светло, възвишено. Човек се усеща обновен и пречистен. (*ПРОСВЕТЕНО СЪЗНАНИЕ* - 168).

Ако обонянието ви е силно развито и приятелят ви, който ял чесън, ви целуне, едва ли след една година ще се освободите от тая миризма. Ако ви целуне човек, който е извършил някакво убийство, едва ли след десет години ще се освободите от преследването на тая постъпка. (*НОВИЯТ ЧОВЕК* - 90).

Целуват някого, в когото Бог живее. И защо тогава, като те целуне някой, ти си недоволен от целувката? Значи вие не вярвате, че Бог живее във всички хора. (*АКО ГОВОРЯ* - I том - 62).

Сега ще ви дам следното правило: Този човек трябва да целува, който стои на по-ниско стъпало в своето развитие... Значи нисшето ще целува, а висшето ще благославя. Това е правилното положение на нещата. Целува този, който има Любовта, а благославя този, който има благодатта. Когато Любовта дойде в тебе, тя ще те научи да целуваш краката на свършения човек. Да целуваш краката на грешния, това не е никаква философия. Когато дойде Мъдростта, тя ще те научи да благославяш. Кого ще благославяш? - Децата на свършените. Благославя се само праведният човек... Някой казва: „Ти трябва да ме целунеш.” – „Мога да те целуна, но когато станеш свършен.” „Трябва да ме благословиш!” „Ще те благословя, когато целунеш краката на свършения. (*VII МЛАДЕЖКИ СЪБОР* - 52).

Може да целунеш един човек, който обича Бога като тебе. (*СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ* - II т. - 22).

Младата ученичка, като срещне някоя по-голяма ученичка, ще я целуне. Като срещне някоя баба, ще ѝ стори път, ще я целуне. Младият човек, като срещне някой стар дядо на около 80 ÷ 100 г., ще го целуне, ще му умие краката. Тези баба и дядо ще останат толкова благодарни, и ще кажат: „Тези ученици действително са ученици на Бялото Братство”. Такива отношения трябва да имате всички. Всичко това правете не по насилие, но ако имате любов. Ако имате любов, правете го, но ако нямате любов и насила го вършите, ще се създаде зло. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ* - 205).

„Иди да повикаш всички сакати, клосни, хроми, слепи”, които дяволът е целунал, за да приемат Божието благословение - благословението на Любовта - и да станат хора. Та, когато поканите някой свой брат на угощение у дома си, не трябва само да му дадете да яде, но ще го прегърнете, ще го целунете, та като излезе от дома ви, да помни, че сте го целунали, че сте му дали нещо от благословението на Любовта. Той ни трябва да се оплаква, че никой до сега не го е целунал. (*НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО* - 100).

Онзи, който е дошъл в къщи, него целуват. Като дойде някой гост в къщи, стопанинът в къщата ще го целуне. Ако си стопанин, ти, дъщеря ти, синът ти ще се изредят да го целуват. Ако целува гостът, това не е правилно. (*СИЛА И ЖИВОТ* - IV серия - изд. 1922 г. София - 297).

И тъй, онзи, който ви целува, вие сте му гост. (*СИЛА И ЖИВОТ* - IV серия - изд. 1922 г. София - 298).

КАКВА ДА Е ЦЕЛУВКАТА

„Ако искаш, дай да те целуна.” Казвам: „Не, сега не може.” – „Защо?” – „Защото те са обикновени целувки.” И колко жени са заразени от сифилистични уста на мъже! Това целувка ли е? Не, не. Чистота се иска. Чистота и святост вътре в нас. (*СИЛА И ЖИВОТ* - IV серия - изд. 1922 г. печатница „Едисон” - 68).

Един български младеж, един от най-благородните младежи, които аз познавам... Отива през летния сезон на курорт... при един свой приятел, учител. При този учител имало едно малко момиченце, сираче на 10 години, но красиво, интелигентно и много умно. Между тях се породила известна симпатия... Един ден... младежът, без предумисъл, се навел и целунал това малко

момиченце. Като се изправил той, тя го попитала: „Ти как ме целуна - като брат, като сестра или като предател,... който ме продава да робувам?... Ти направи една лоша постъпка, защото майка ми, като умираше... ми каза: Никога да не позволиш на мъж да те целуне, докато не се ожениш”, а ти сега оскверни в мене този обет.”... В Божествения свят целувката всякога ангажира човека с всичкия му живот... И ако ти не разбереш смисъла на тази целувка, ти ще станеш един предател и ще спънеш себе си... Когато ние се приближаваме към този акт на целуване, то е най-възвишеното, то е свещено, и целувка трябва да се даде най-после. (*СИЛА И ЖИВОТ – IV серия - изд. 1922 г. печатница „Едисон” - 54 ÷ 66, 68*).

Не говоря за обикновените целувки. Господ да ги благослови, но аз говоря за ония целувки, когато се пробуди великата Божествена душа от своя сън и влезе в божествения свят. И тя трябва да разреши, каква трябва да бъде целувката... Досега се целувах тъй, но има и други целувки. Те са велики целувки.

Аз засягам въпроса за целувката в неговата чистота, тъй както е в Природата. (*ОПРЕДЕЛЕНИ ДВИЖЕНИЯ - 79*).

Всяка целувка, отправена към някого, трябва да е проникната от абсолютна чистота. Така целува Бог. Така целуват и ангелите. (*ОПРЕДЕЛЕНИ ДВИЖЕНИЯ - 79*).

Има ли по-хубаво нещо от това, да срещнеш брат си или сестра си, да те прегърне, да ти даде тази братска или сестринска целувка. То е най-великото, най-благородното в света. (*СИЛА И ЖИВОТ – V серия - 200*).

Можем да направим един опит, да турим един брат и да кажем: „Целунете го всички.” Всичките да минат и да го целунат. Кой как ще го целуне сега? Може да го целуне със светлина, може да го целуне с топлина, може да го целуне със сила. Вие както целувате, това не е целувка. Като целунеш умрелия, той възкръсва. Целунеш някого, и той умре. С Любов като целунеш умрелия, и той ще възкръсне. Като целунеш с Любов, ти се радваш и този, когото целунеш, и той се радва. Не се ли радваме, това не е целувка. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том - 205*).

Целувка може да има само между хора, които са завършили своето развитие, чиито души са обгърнати с Любов, чиито умове са оградени от Мъдрост и чиито духове са проникнати от Истината - само те могат да си дават целувка. А това е велик закон. Какъв? Да те целуна, но ако нямам Любов, какъв ще станеш? Ще станеш червен. Ако нямаш Мъдрост, ще оглупееш; ако Истината я нямаш, ти ще се опорочиш. (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - 24*).

КОГА ДА ЦЕЛУВАМЕ

За да се даде целувка, трябва да се стопли вашето сърце. За целувката се изисква голямо геройство. (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. печатница „Едисон” София - 304*).

Той бил млад лекар, много способен, талантлив... На млади години той се заинтересувал от окултизма в някое братство, и там той трябвало да даде обещание 10 години да не даде никому, нито на мъж, нито на жена, да го целунат, нито даже ръката му... Един ден го въвеждат в едно благородно семейство. Там имало две малки момичета, едното на 10, другото на 12 години. По-голямото 12 години било заболяло от тифусна треска. Идва този доктор и сполучва да го излекува. Когато момичето оздравяло, идва малкото момиченце при доктора и иска да го целуне, задето той излекувал сестричето й. „Недей ме целува, казал лекарят, недей, лицето ми е нечисто, не го целувай!” – „Тогава дайте поне ръцете.” – „Не... недей, не ги бутай.” – „Защо да не ги целувам, аз толкова съм ти благодарна, защото ти спаси моето сестриче.” – „Но и ръцете ми са нечисти: Като стана чист, а ти като станеш голяма мома, аз ще дойда, и може тогава да ме целунеш.” – „Но след 10 години, тогава аз не мога, какво ще кажат мама и тате, хората какво ще кажат?” – „Тогава аз ще те целуна.” – „Сега ме целуни.” – „Сега не може.” Малкото момиче не разбрало този особен доктор... и казва: - „Аз сега съм малка и няма опасност.” – „Не, не сега, не съм чист, след 10

години ще бъде чист, тогава.” Но тя му казала: „Тогава може да бъде оженена, а ако ме намериш оженена, тогава не можеш да ме целунеш... Сега, ако искаш целуни ме.”... Момиченцето намира, че сега му е времето. Той намира, че не му е сега времето... Вие се намирате в едно неразбиране на живота, и от едната и от другата страна - мъже и жени, всякога имат противоречия в света. (*СИЛА И ЖИВОТ – IV серия - изд. 1922 г. печатница „Едисон” София - 61, 62*).

Ние възрастните казваме: „Дали да целуна, няма ли да се заразя?” Децата не философстват - ако трябва да целунат някого, целуват и нищо повече. Ако моята целувка ще бъде в състояние да излекува някого, ще го целуна; не може ли да стори това, няма да го целуна. Всяка целувка трябва да носи в себе си известно благо. (*МИРОВАТА ЛЮБОВ И КОЗМИЧНАТА ОБИЧ - 41*).

Често хората целуват ръката на старите, на децата. Какво означава целувката? Има ли смисъл да целувате ръката на някого и кога трябва да я целувате? Устата, с двете устни - горна и долна, представят вход, през който минават енергиите на Природата. Когато между ума и сърцето на човека има хармония, целувката е намясто. Обаче, ако между ума и сърцето на човека в даден момент съществува някаква дисхармония, човек не трябва да целува. Тази целувка, не само че не допринася нещо хубаво, но предизвиква пакости и неприятности. Казано е в Писанието: „Целунете се със свето целуване.” Света, благословена целувка е тази, която иде от човек, в когото всичко е в хармония. (*ПРОСВЕТЕНО СЪЗНАНИЕ - 167*).

Има смисъл да целуваш човека, когато той може да ти даде нещо. Чрез целувката се предават известни енергии, от които хората се нуждаят. Не може ли човек да предаде от себе си енергия, която да повдигне ближния му, по-добре да не целува. Целувка, която понижава състоянието на човека води към падение. В този смисъл, целувката трябва да внася живот, енергия, здраве в човека. Не внася ли това нещо, тя не е намясто. Тя е целувка, която умъртвява човека. Ако целувката може да отпусне запушения извор и водата в него да започне да блика, тя е намясто. Ако целувката внася здраве в болния и възкресява мъртвия, тя е намясто. (*ОПРЕДЕЛЕНИ ДВИЖЕНИЯ - 79*).

Има целувки, като те целунат, ще оживееш. Аз знам един пример. Отива един при един умрял герой и го целува, и той оживява. Всички го целуват, но този като го целува, става. Тази целувка е намясто. След като целунеш човек и го занесат в гробищата да пъшка, това не е целувка. Целувка е да освободиш човека от големите страдания, в които е паднал. Да знаеш как да даваш навреме една хубава мисъл, да възкръсне човешкият ум. Да знаеш да дадеш едно хубаво чувство на сърцето, че сърцето да възкръсне; да знаеш да дадеш една хубава постъпка, да занесе сила на човека. (*СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - 284*).

Когато тялото е наранено, нямаш право да го целуваш... Този човек го боли крака, повредена е кожата му, какво ще го целуваш? Като го целуваш, ще му причиниш болка. Като заздравее кожата, като дойде, тогава може да го целуваш. (*СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - 325*).

По някой път трябва целувки. В целувките трябва да дадеш. (*СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - 313*).

Сега по някой път питате, дали трябва да се целуваме. Целувките са забранени, понеже чрез целувките много болести се предават. Ако целунеш прокажения, ще те хване проказата; ако е сифилистичен и ти го целунеш, може да те хване сифилисът. (*СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - 362*).

Не е позволено на прокажения да целува. И на светията не е позволено да целува. На светията дават задача да целуне един прокажен и ако не го целуне носи отговорност. Целувката на светията е лек за прокажения. Тя носи благословение за него. Задачата на светията е да лекува болни, да повдига паднали, да възкресява мъртви. Може ли след това болният, който е оздравял, мъртвият, който е възкръснал, да не благодарят? Прокаженият, който е излекуван, ще благодари, ще целуне светията, но неговата целувка е чиста, пропита с благодарност и любов. В друг живот прокаженият може да бъде млада, красива мома, и дето срещне светията, тя ще го целуне и прегърне. Трябва ли да гледате на тази целувка като на престъпление? Тя ще сгреша, ако не го

целуне. Как гледат обикновените хора на целувката, това е друг въпрос. Важно е да целуваш с благодарност, че някой ти е помогнал да се излекуваш. (*СЪБУЖДАНЕ* – 251).

Желаете ли да целунете някоя мома, вие трябва да искате позволение от нейния велик Баща. Как ще получите това позволение? Ще се молите ден, два, три, ще пишете писма на Баща ѝ и ако Той ви позволи, може да я целунете. Така трябва да постъпват младите моми и момци, когато искат да изразят едно красиво чувство. Ако така постъпваха, грях нямаше да имат, но понеже не спазват този закон, грехове правят, и страдания имат. За да изпитва чувствата си, човек трябва да прави умствени маневри. Едно чувство е чисто и свято, ако човек еднакво го отправя и към младата мома, и към стогодишна баба. Отврати ли се от бабата, неговото чувство е користолюбиво. Едно сърце, един ум една душа, един дух живеят и в младия, и в стария. Дойдете ли до външната форма на нещата, там въпросът е друг. Младата мома е повече желана от бабата. Това различие, именно, води до падане. Това различие говори за отсъствие на благородство в човека. Ако чувствата на човека и в младия, и в стария са издържани, това говори за присъствие на Божественото в него. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА* - 25).

КЪДЕ ДА ЦЕЛУВАМЕ

Някои казват: „Да се целунем!” - На кое място? По крака, по челото, в устата или ръката? Не е безразлично де ще целунеш човека. Мястото, дето си целунал човека, определя отношенията помежду ви. (*ЩЕ УПРАВЛЯВА ВСИЧКИ НАРОДИ* - 42).

Какво правят католиците? Като отидат в Рим, искат да видят папата, да му се поклонят, да му целунат краката. Така постъпват някои момци. За да покажат любовта и уважението си към своята възлюбена, те падат на колене пред нея и целуват краката ѝ. Значи, и момата е папа за своя възлюбен... Кога то майката роди, не целува ли детето си? Колко пъти тя го целува по крачето, по гърба, по лицето. Де ли не го целува! Не се чудете, че хората целуват краката на папата. И вашето дете е папа. (*ЩЕ УПРАВЛЯВА ВСИЧКИ НАРОДИ* - 42).

КАК ДА ЦЕЛУВАМЕ

Природата е скрила в целувката една от великите тайни. Който може да целува според изискванията на Природата, той ще получи нейното благословение. Ако не знаеш да целуваш, няма да получиш благословението на Природата. (*НОВО РАЗБИРАНЕ* - 98).

Понякога почувствате Любовта като стремеж и си казвате: „Хайде да се целунем.” Тогава събират се двама, радват се един на друг като гугутки и... цап! - Целуват се. А след това казвате: „Ох, какво направихме!” Аз не казвам, че целувките са лошо нещо, но във всяка целувка трябва да има съдържание на Любов. Всяка целувка, в която няма Любов, е престъпление, а всяко престъпление носи след себе си нещастие, или за сърцето, или за душата. Аз не съм от онези, които казват, че е грешно да се целуват хората; може да се целувате, но как? - Ще се спрете, ще застанете пред Бога и ще запитате: „Господи, мога ли да изкажа Твоята Любов?” Ако Господ ви проговори и каже: „Изкажи Любовта ми”, тогава може да се целунете. Но, ако отидеш в името на Господа, туриш подписа му и не дадеш никаква Любов, това е престъпление, за което Господ ще те държи отговорен. Това е то кармата, кармичното престъпление с Любовта от хората, които си играят с лъжливата любов. (*ТРИТЕ ОСНОВИ НА ЖИВОТА* - 6).

Като целува, той трябва да се проникне от единственото желание да даде нещо чисто и красиво от себе си, а не да вземе. Целувка е само това, което дава. Всичко, което отнема здравето, силата и чистотата на човека, не е целувка. (*СЪБУЖДАНЕ* - 110).

Ако майката знае как да целува детето си, тя може да създаде от него гений... Бъдещата наука за възпитанието ще научи майката как да го целува. (*ЩЕ УПРАВЛЯВА ВСИЧКИ НАРОДИ* - 42).

Когато ние се приближим към този акт на целуване, то е най-възвишеното: то е свещено и целувката трябва да се даде най-последно. Майката я дава, защото майката има право да целуне дъщеря си. Тя може да я целуне, тя се е жертвала, тя е дала и честа си, и всичко, но ти, който искаш да целунеш, доказал ли си това? В Божествения свят целувката всякога ангажира човек с всичкия му живот... Не говоря за обикновените целувки. Вашите хиляди целувки, Господ да ги благослови, но аз говоря за ония целувки, когато се пробуди великата Божествена душа от своя сън и влезе в Божествения свят. *(СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - 65)*.

КОЛКО ПЪТИ ДА ЦЕЛУВАМЕ

Хората страдат не от много целувки, но от недостатъчно целувки. *(СЪБУЖДАНЕ - 253)*.

По колко пъти на ден човек трябва да целува? - По един път. Повече от един път не се позволява. *(ОПРЕДЕЛЕНИ ДВИЖЕНИЯ - 79)*.

Да имаш хиляда души приятели, срещне те един целуне те, втори, трети, всички тия хиляда души те целунат, питам: крайният като те целуне в какво положение ще се намираш? *(СИЛА И ЖИВОТ - V серия - старо издание - 283)*.

Когато често се целуват, хората се развалят. Еднообразието в целувките убива и разваля човека. Не целувай всякога с едно и също чувство. Колкото пъти целунеш човека, толкова пъти трябва да внесеш в душата му нещо ново. Каквото внесеш в човека, трябва да е ценно като диамант. Ако с целувката си не можеш да внесеш нещо ценно в душата на човека, не го целувай. Не можеш ли да внесеш ценното, ще оцапаш душата му. Никой няма право да цапа! *(КРАСОТАТА НА ДУШАТА - 251)*.

Този, когото обичаш, колко време трябва да го гледаш в очите? Този, когото обичаш, колко време трябва да го държиш за ръцете? И този, когото обичаш, колко време трябва да го държиш в прегръдките си? Ние казваме: „Дълго време”. - Не, не трябва дълго време. Майката колко време носи детето си на ръце? Колко години? Някои казват: „Ама аз изгубих любовта си”. Жената се оплаква на мъжа си: „Едно време, докато бях млада, ти ме обикаляше, целуваше ме, а сега не ме поглеждаш”. Ами че така и детето може да каже: „Едно време майка ми ме държеше на ръцете си, а сега ме остави на краката си да ходя”. Ами че кое е естественото положение? Жената да благодари, че не я целува вече мъжът ѝ; и мъжът да благодари, че не го целува вече жена му. Ами че ако те целува още, той е апаш. Щом те целува, ти ще дадеш нещо. Той те целуне, каже: „Милинка, ти ще идеш при баща си, той е богат, ще му кажеш, че Великден идва, нека си развърже кесията. Колко си хубава, гълъбче!” И гълъбчето отива при баща си, целува го. „Татко!” - И тя иска нещо. Бащата казва: „Колко е добра дъщеря ми!” Питам сега: Това любов ли е? Ние сами себе си лъжем. Често аз разглеждам човешкия живот. Срещам понякога мъж и жена се целуват на улицата. Казвам: Защо се целуват? При баща и? ли я праща? Той иска нещо от нея. Когато видя, че тази целувка е чиста, мене ми е приятно и казвам: Ето двама души, които могат да живеят по Бога. А като погледна други, казвам: Далеч са още те. *(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - изд. „Фотинов” София - 401)*.

ЗАЩО ДА ЦЕЛУВАМЕ

Всяка целувка трябва да носи със себе си известно благо. *(КОЗМИЧНАТА ОБИЧ - 41)*.

Целувка е да освободиш човек от големите страдания, в които е паднал. *(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - 285)*.

Майката, след като роди едно дете, знаете колко пъти трябва да го целуне... Всички ония деца, на които майката им даде много целувки, на децата им върви. От целувките на майката зависи прогресът на детето. Ако една майка не гали, не целува детето си, от туй дете нищо няма да

стане... Всички ония хора, които не са били целувани, много трябва да страдат, за да се облагородят. (*СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ* - 313).

Аз бих желал, като целунете някой, той да се подмлади. (*ИЗПИТЪТ НА ЛЮБОВТА* - 166).

Ако целувката е нещо истинско, нещо реално, то, ако целунеш един умрял човек, той трябва да се съживи... Ако тази целувка е израз на Божествената Любов, този умрял трябва да стане, да се съживи и да възкръсне. Ако целунеш някого, който е наскърбен, натъжен, тази целувка трябва да му подейства като ток, трябва да го съживи. (*СИЛА И ЖИВОТ* - 8 серия - 6 беседа - 17).

ПОСЛЕДСТВИЯ ОТ ЦЕЛУВКАТА

Нали всички сте целували и сте били целувани, какво сте усещали след целувката? - Цяла нощ сте се въртели на леглото. Защо? Не сте целували Христос, а дявола. Там е мъчението. Дето се целува дяволът, явява се язва, и злото се ражда... На жена, която е целувала един покварен мъж, лицето и почернява. На мъж, който е целувал жена, която не е на мястото на Христа, и неговото лице се разваля. Ако е бил чист, непременно лицето му се изменя. Целувката винаги произвежда един преврат или за добро, или за зло. Ако сте целували Христа, непременно ще светне лицето ви, но направил ли сте една грешка в целувката, винаги ще ходите наведени. (*СИЛА И ЖИВОТ* - IV серия - изд. 1922 г. София - 305).

Един ясновидец ми разправяше следното нещо: „Гледам, казва, Христос застанал при една красива жена – отвън много красива, но отвътре не - и й говори, а от другата страна, гледам и друг някой й говори. Христос й казва: „Жено, обърни се към Бога, Любов ти трябва повече, за да се спасиш.” Тогава и дяволът е пошепва нещо. На мястото, дето и говори Христос, тя постоянно си маха ръката край ухото, защото Христос и казва „Любов!” А тя подразбира: „Да любиш, значи, да целуваш. Какво ще каже мойт мъж?” Тя плътски разбира любовта. (*СИЛА И ЖИВОТ* - IV серия - изд. 1922 г. София - 306).

Целунал те някой - целунал е къщата ти, твоят автомобил... Какво престъпление има в целувката? Страшни са вътрешната целувка, вътрешните грехове и престъпления на човека. Чистота е нужна в света: чистота в мисли, в чувства и постъпки. Никой не може да опетни чистия човек. Който има желание да използва другите, той себе си петни. (*СЪБУЖДАНЕ* - 248).

Целунал те някой. Запитай се, дали тази целувка очиства твоята кал. (*СЪБУЖДАНЕ* - 248).

Когато синът или дъщерята целуват родителите си, те се радват, приятно им е. Когато чужди деца ги целуват, не им е приятно. Защо? - Трептенията на тяхната любов не са еднакви - в любовта им има нещо не хармонично... Обаче, случва се, че някое чуждо дете има по-голяма хармония с този баща, отколкото неговото дете. Тогава бащата е доволен от тази целувка (*СЪБУЖДАНЕ* - 249).

Децата не обичат някога да ги целуват. Като целувате някое малко дете, то се сърди, недоволено е. Много естествено, целувката на хората не е всякога чиста. Детето, плаче сърди се, намира, че сте го опетнили. Някои деца се усмихват като ги целуват, те чувстват хубавото, което се влива чрез целувката. Те се изтриват след целувката, но не плачат. (*СЪБУЖДАНЕ* - 249).

Хората страдат не от много целувки, но от недостатъчно Целувки. (*СЪБУЖДАНЕ* - 253).

Аз засягам въпроса за целувката в неговата чистота, тъй както е в Природата. Когато нещата стават правилно, както са поставени в Природата, тя възнаграждава всички живи същества. Когато не стават правилно, Природата наказва. Следователно каже ли човек, че е недоволен, това показва, че той не е постъпил според Божиите закони. (*ОПРЕДЕЛЕНИ ДВИЖЕНИЯ* - 79).

Един изпаднал руски княз се оженил по любов, за една млада, красива мома, от високо произхождение. В първите дни след сватбата, той често целувал своята възлюбена, но тя огладняла, пожелала да яде - хляб искала. - Ну, поцелуем ся, казал й той. - Гладна съм! - възразила

възлюбената. - Ну поцелуем ся! Днес „да се целунем, утре да се целунем“, тя изгубила разположението си към своя възлюбен, любовта ѝ изстинала. много естествено. Тя се почувствала излъгана от него; той бил крайно беден, само една титла имал. Човек не се нуждае само от целувки, много неща му трябват. *(ВСЕ ЩО Е ПИСАНО - 169)*.

ЦЕЛУВАЛА ХРИСТА

Една случка, станала още преди две хиляди години с една от големите грешници и развратници, който светът познава. Разврат от любов, разврат по любов, защото има и разврат и без любов...

Тази жена се приближила до одного от най-великите човеци, които някога са слизали на Земята; най-чистият човек, който някога се е явявал на Земята; най-възвишената душа, която някога е посещавала този свят; най-великият дух, който някога е озарявал човешката мисъл.

Влиза тази жена, нахална ще я наречете, безочлива, съвсем безочлива, за да се приближи до най-чистия човек. Представете си каква смелост, каква нахалност, какви дебели очи имала тя! побезочлива жена от нея, не зная!... Тя е хроникарана в Евангелието, и се поставя за един отличен пример.

Знаете ли какво е казала тази жена, като е целувала нозете на Христа... „Господи, заради Тебе извърших всички тези престъпления, като те търсех. Тук мислих, че си, ти, там мислих, че си ти, - всички престъпления съм направила все заради тебе. Това го направих не от зла воля, но нямах в себе си тази мъдрост да те познавам, а сега, сега вече те намерих“. Аз представям тази жена като един идеал на любовта; пък и не се церемони да изкаже любовта си пред цял свят.

Да си представите за момент една такава жена, която е извършила едно престъпление, взима, че целува краката на мъжа си и казва: „Зарад тебе направих всичките грехове.“ Какво би направил един съвременен мъж? Ще каже: „Махни се отгук, ти ме опозори!“

Тя постоянно целуваше Христа. Тя постъпи според законите на Природата, по закона на цъвтенето, за да покаже, че спасението е там. Значи, тя отваря душата си, тя отваря сърцето си, тя отваря ума и духа си, за да възприеме - тези Божествени лъчи, - обърна се на едно цвете. Христос казва: „Понеже постъпи тъй умно, прощават ти се всички грехове, които си направила в миналото.“

[...]само твоята Любов, само твоята Мъдрост може да ме избави от туй положение, в което съм изпаднала“.

„Тази голяма грешница, откак съм влязъл, не престава да целува нозете ми!“ А нозете, това великото, това са Божествените добродетели. Онзи човек, който търси добродетелите, онзи човек, който търси правдата, той е, който целува тези крака.

Вие не сте усещали онази Любов. Ако тази Божествена Любов, с която беше въоръжена онази жена, която целуваше краката на Христа, хората биха я приложили, светът днес би се спасил.

Две неща са потребни: смирение, като на тази жена, да познаем заблужденията си. Тази жена е познала, че пътят, по който върви, животът, който е водила, знанията, които е имала, всичко туй дало най-лоши резултати. И след всичко това тя казва: „Господи, всичко туй сега изменям.“... Тази жена е изменила своя живот, после тя е станала една отлична работница на Христовото дело. Тя е изменила съвършено живота си. Нейният живот се измени от целувката.

Следователно, ако и в нас влезе тази Божествена светлина, и ние възприемем тази светлина и я целуваме, тя ще произведе всички тия добри резултати.

И няма живо същество, което да се постави в положението на тази жена и на която Христос да не се изяви. Тогава Христос ще каже: „Прощават ти се греховете, и сега се започва новото ти развитие”.

Из беседата „Целувание ми не даде”. (*СИЛА И ЖИВОТ - IV серия - изд. 1922 г. София*).

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
(ПЕТЪР ДЪНОВ)
ЦЕЛУВКАТА
ВТОРО ИЗДАНИЕ

СЪСТАВИЛИ:
Трендафила Балдевска
Ангел Кермедчиев

със съдействието на
Веселина Маркова
Пелагия Иванова
София

БИБЛИОТЕКА

СВЕТЛИНА В ПЪТЯ

ПРЕРАЖДАНЕТО

ОСНОВИ НА ЗДРАВЕТО

1. ЗДРАВЕ И ХИГИЕНА
2. ЧИСТОТА И ЗДРАВЕ
3. СЛЪНЦЕ И ЗДРАВЕ
4. ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА
5. МИСЛИ, ЧУВСТВА И ЗДРАВЕ
6. ДИШАНЕ И ЗДРАВЕ
7. ПРАНАТА
8. ВОДАТА И ЗДРАВЕТО
9. ХРАНЕНЕ И ЗДРАВЕ
10. ЛЕЧЕБНО ГЛАДУВАНЕ
11. ДВИЖЕНИЕ И ЗДРАВЕ
12. РАБОТА И ЗДРАВЕ
13. ЗА КРАСОТАТА
14. РАДВАЙТЕ СЕ
15. ЖИВОТ И ДЪЛГОЛЕТИЕ
16. СТРАХЪТ И СТРЕСЪТ
17. ПРИЧИНИ И ЛЕКУВАНЕ НА БОЛЕСТИТЕ

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ

1. БЛИЗОСТ
2. ЖЕНИТБАТА
3. ЦЕЛУВКАТА
4. ОБХОДА - ДРУГИЯТ ДО ТЕБЕ
5. ГОВОРЕНЕТО
6. ОБМЯНА - МЕЖДУ ХОРАТА
7. ВЗИМАНЕ - ДАВАНЕ
8. ЛЮБОВ И ОБИЧ
9. ПОДАЙ РЪКА
10. ТОЧНОСТ И БЛАГОДАРНОСТ
11. СРОДНИ ДУШИ
12. ВЛИЯНИЯ
13. ВНУШЕНИЯ
14. ВЪЗВИШЕНИ СЪЩЕСТВА
15. АНГЕЛИТЕ И ХОРАТА
16. ДОБРОТО